

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Quomodo vidua debeat alijs præbere bonum exemplum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

*Quomodo vidua debeat alijs præbere
bonum exemplum.*

Exempla magis mouent, quã verba; hinc est q̄ ij, qui, quæ docent, non faciunt, nullum inde fructum referant, nam considerantes Auditores, docentem non opere præstare, quod verbis docet, existimant illũ non rē dicere, neque rectè docere; sed quod potius sit hæc quædam circumuentio, ad eò vt etiam multi inde scandalizentur, atque dicant illi, Medice cura teipsum &c. Certè docere, & non facere, non est aliud, quàm contra seipsum ore prolatam sententiam Domino Deo tradere in manus, & credere; Domine, Ecce ex ore meo iudicabis me; non igitur tam citò paratus sit in alterum dicere qui culpa non caret. Necessè est itaque primũ facere & postea docere, idque non verbis, sed exemplis. Quod autem attinet ad viduam (: exceptis ijs quæ iam dicta sunt superius:)

1. Si illa velit esse causa salutis aliorum, idque per bona opera & exempla potissimum hoc necessarium erit, cauere, ne in exterioribus, alijs præbeat occasionem mali exempli, sicut posset esse in opibus & facultatibus terrenis, hoc

VIDUITATIS.

hoc est, ne nimium ad rem suam attea-
dat, & ad corradēdas diuitias, vel in re-
tinenda mercede operariorum, vt non
ostendat auaritiā in rogandis eleē-
molynis, pro conditione status sui, &
facilitatum, sed potius declaret se om-
nino alienam ab hoc vitio.

2. Non quæret gloriā huius mūdi, neq;
pro se, neq; pro filijs suis, vel cognatis,
sed ostendet cunctis, quod sola Christi
gloria sibi semper fixa sit in corde.

3. Vt vel vestitus illius non sit nimium
pretiosus aut splendidus, neque etiam
nimis abiectus aut vilis, quia vtrumque
tendit ad extremum, & apud se generat
vanam gloriā, & apud alios contem-
ptum & malum exemplum; sit ergo ve-
stitus mediocri pretij, & ornatus, pro
decentia suæ conditionis. Quando au-
tem ad alterum extremorum omnino
esset declinandum, potius in hoc casu
faciāt hoc quod minus, quā quod ma-
ius est, præcipue tamen curantes vt ve-
stitus semper sit honestus, viduæ enim
non facile in honestate peccare vel ex-
cedere possunt.

4. Necessario ipsi refriganda est lin-
gua, vt supra dictum est, neque multum
conuersationi sit dedita; quia nimia
familiaritas parit contemptum.

5. Imprimis & ante omnia, debent viduæ sibi in omni loco cauere ab irata nã persona irata ad instar est bestia; in verbis enim & gestibus suis alijs pariunt scandalum, & sic perdunt subditorum erga se reuerentiam & obseruatiam, in quibus per hoc caussatur aliqua indignatio seu offensio, vnde non correctio aliqua, sed aliquando magnum scandalum sequitur.

6. In omnibus actionibus suis; vidua magnam ostendat sui cordis humilitatem; nam doctrina & correctio, quæ ab animo humili procedit, grata & accepta est; quæ autem ab animo elato & superbo proficiscitur, contemnitur.

7. In Conuersatione sua, sit benigna & mansuera, ac cæteris se conformem reddat, quando hoc fieri absque peccato potest; nam quæ se nimis austeras & ab alijs omnino alienas ostendunt nullum fructum faciunt cum proximo suo. Quæ enim imperfectæ sunt, reputant fieri hoc ex quadam superbia, & quod velint videri sanctæ; Necesse igitur est, vt vidua in omni sua conuersatione, monstret erga personas, quibus cum conuersatur, singularem quandam intimæ Charitatis affectum, & quod continuo flagret desiderio ipsis benefacien-

di,

VIDUITATIS.

63

di, nihil planè ab alijs accipiat, sed potius de suo, aliorum necessitatibus succurrat: In ore teu lingua ipsius, semper sint verba dulcia ac molli flua de Deo & rebus diuinis; quia huiusmodi valde alliciunt, & hominum animos trahunt ad Dei amorem. Hæc (& quæ superius dicta sunt) si prius bene obseruauerint, poterunt postea etiam verbis exhortatorijs, alios docere, vt infra dicitur.

De ipsius vidua doctrina.

1. Corin. 14.

Quâuis Apostolus prohibeat mulieri, loqui in Ecclesia vel publicè, nihilominus non est ipsi prohibitum in secreto aliquando exhortari, quando ita necessitas postulat, immo est meritorium. Verum est, quòd mulier non debet ad docendum esse nimis prompta, quia magis illi incumbit ex officio tacere, & cum humilitate discere: propriè enim ad illam non spectat immenus docendi nisi inferiores, nimirum te filios, & filias, neptes, ac seruas, vel ancillas suas; Sed alios se superiores non docebit, nisi sit requisita & quasi.